

مهر

لیکوال: داکٹر معمار حشمت اللہ اتمر
پیپلک: غیر گولم / کال ۱۴۰۶ بر دی

Ketabton.com

سور تنور

.....

ليکي پوهه:

سرليک: سور تنور

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ،، اتمر ،،

اېډېټور:

د پڅېښتې ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله ،، اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت – غبرگولی / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
بنووني ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

سور تنور

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱.....پڅښتنی.
- ۲.....بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳.....لیکي پوهه:
- ۴.....لړلیک
- ۵.....ترانې (پیل، شروع، برید)
- ۷.....د یادښتونو له پاره:
- ۸.....کیسه، ناول یا داستان:
- ۵۸.....د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۶۳.....د کار لاندې کتابونو لېست
- ۶۴.....د امکان او وخت په صورت کې
- ۶۵.....د پڅښتنی څټ

سور تنور

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود
مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د
ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت
یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه
راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بې
وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل د کوشنیانو(کوچنیانو)، تنکیو ځوا نانو له پاره
ښکلی داستان (کیسه یا ناول) ولیکم او د خپلو کتابونو مینه والو او
لوستونکو سره یې گډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید
اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم
چې د هرې څانگې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ
کړي چې لیکني مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

سور تنور

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره به ستونزي كړه، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وینو او نه يې پېژنو. ز مور سره مرسته و كړه تر څو مو په وجود كې د غرور نڅېنه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپېڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر درنښت هېله كيږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره گډ (شريكه) كړئ.
- انځورونه د گوگل سايت نه د داستان مطابق اخيستل شوي دي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

سور تنور

.....

د یادښتونو له پاره:

..... ۱-

..... ۲-

..... ۳-

..... ۴-

..... ۵-

..... ۶-

..... ۷-

..... ۸-

..... ۹-

..... ۱۰-

سور تنور

.....

کيسه، ناول يا داستان:

پوره اتيا کاله د مخه يوه کس د کابل ښار په اوومه سيمې (ناحيې) کې ژوند کاوه.

هغه نانوايي درلود او په نانوايي کې کار کاوه.

هغه دوي زامن او يوه لور درلوده.

د ځامنو نومونه يې ودود او غدود وو.

ودود يې مشر او غدود يې کشر و.

لور يې تر ټولو کشره وه.

سور تنور

.....

هغوی په خورا خوشحالی سره ژوند کوو.

د هغه وخت مزدوری چندان گټه نه درلوده، مگر ټول د ژوند څخه راضي او پر لږو یې قناعت درلود.

د نن په شان خلک حریص او وړي سترگي نه وو.

هغوي په یوې حویلی کې ژوند کوه او نانوايي یې هم د هغوي په کور کې شتون درلود کوم چې لویه لاره یې د کوڅې خوا ته وتلې او یوه کوشنۍ لاره یې د ننه خوا هم، درلوده.

وختونه تېرېدل او ماشومان هم لوېدل.

ودود تر ټولو شوخ او تل به یې خپل ورور او خورخوړول.

د هغوی د لاسه به یې میوه او ډوډۍ تېښتوه او هغوی به یې ژړول.

هغه نه یواځې په کور کې شوخي کوه بلکه د کور نه د باندې یې هم ماشومان خوړول او هر څه به یې د هغوی د لاسونو نه اخیستل او له سیمې به تېښتېده او هغه به یې خواړه.

ټول د هغه سره په تنگ وو.

د سیمې ماشومانو میندو به هغه ته ښېر اوې کوي، او کله ناکله به هغوی کور ته به راتلل او د هغې مور ته به یې گیلې او گذارې کوي.

هغه د شپږو کلو شوو.

هره ورځ با نانوايي ته ننوت او توده ډوډۍ به یې اخیسته او خوړه، سوچ به یې نه کوه چې دا ډوډۍ د چا ده.

سور تنور

.....

د نانوايي کارگرانو به هم ورته څه نه ويل چې پلار يې خپه نه شي
بيا به هغوی له دندو وشړي.

مور يې هم د هغه سره په تنگ وه او خدای، خدای به يې کوه چې کال
بل هم تېر او هغه په بنوونځي کې گډ (شامل کړي).

کله، کله به هغه ډوډۍ پورې کونکي ته ويل:

ما ته په تناره کې ډوډۍ ښه وچه کړه چې کرپس وکړي ما ته نرمه
ډوډۍ خوند نه را کوي.

ډوډۍ پورې کونکي به هم د هغه د پلار سترگو ته کتل او هغه ته به
يې ډوډۍ په تناره کې ښه وچوه (وچه کوه) او بيا به يې هغه ته ورکوه.

سور تنور

.....

يوه ورځ هغه نانوايي ته د ننه شو او گوري چې ښکلي ژېړ جواري
په تناره کې پورې دي.

بيا تناره ته نږدې شو.

ډوډۍ ايستونکي (نان کن) ته يې و ويل:

ژر ما ته جواری و باسه!

هغه و ويل:

جواري تر اوسه پاخه شوي نه دي.

اوس دستي مې په تناره کې پورې کړل.

ته دلته کښېنه.

کوم وخت چې پاخه شوو، تا ته به يې وباسم.

سور تنور

.....

هغه ډوډۍ ایستونکي (نان کن) خوا ته کښېناست او د جوار یو ننداره به یې کوه.

څو دکیکي کښېناست کله به یې ډوډۍ ایستونکي (نان کن) او کله به یې تناره ته، کاته.

تر څو چې جوار یې پاخه شوو او هغه له تناره نه راو ویستل.

جوار یې د پارچال په سر د چنگک په مرستي کښېنودل تر څو ساره شي.

ودود منډه کړه او یوه غټ جوار یې د پارچال د سره واخیست اوځان یې د پارچال د سر نه لاند گذار او کوڅې ته یې منډه کړه. ډوډۍ پورې کونکي هم د ډوډۍ په پورې کولو پیل کړ.

سور تنور

سور تنور

.....

بله ورځ بيا نانوايي ته ننوت، گوري چې په تناره کې بنکلي کلچې پورې شوي دي.

هغه يوډی ایستونکې ته يې وويل:

ژر ما ته بنکلي او سره کلچه را وباسه!

هغه وويل:

صبر وکړه!

تر اوسه کلچې پخې نه دي.

هغه وويل:

سمه ده!

سور تنور

.....

څو دكيكي تېرې شوې.

ډوډۍ ايستونكي ورته يوه بنكلي كلچه را و وېسته او هغه يې په لاس ونيوه.

كلچه ډېره سره (توده) وه.

د هغه لاس يې وسوزاوه او ژر يې بېرته و غورزوه.

ذغاله كونكي هغه ته و ويل:

صبر وكړه!

زه به درته اخبار دركړم.

په هغه يې و نيسه.

ودود و ويل:

سمه ده!

بيا ذغاله كونكي كلچه يې د اخبار په يوې څنډې كې و نيوه او ودود ته يې وركړه.

هغه هم كلچه و نيوه او د نانوايي نه د باندې شو.

څو ورځې تېرې شوې.

هغه و غوښتل چې په تناره كې ډوډۍ پورې كول زده كړي.

بيا يې ډوډۍ پورې كونكي ته و ويل:

ماته ډوډۍ پورې كول زده كړه.

سور تنور

هغه و ویل:

ته دې کارو ته اړ تیا نه لرې.

ته اوس شپږ کلن یې.

کال ته به بنوونځي ته لاړ شې.

څه یې کوي.

هسې نانوایي ستاسو دی.

هغه و ویل:

ستونزه نه شته!

کسب هم ښه شی دی.

بیا ډوډۍ پورې کونکي و ویل:

ته ډېر وخت لري.

تلوار (عجله) مه کوه.

ودود و ویل:

نه!

زه به نن ډوډۍ پورې کول زده کوم.

ډوډۍ پورې کونکي و ویل:

د ډوډۍ پخلو په پای کې به تا ته چل دروښیم.

سور تنور

.....

ودود و ویل:

سمه ده!

بیا دودی خلاصی او یوه ذغاله یی ودود له پاره پرېښوده.

بیا یی ودود ته و ویل:

نږدې کښېنه او وگوره چې دودی څه رنگه پورې کېږي.

بیا یی ودود ته و ویل:

دا ده!

ذغاله واخله!

اوس یی پورې کړه!

هغه تناره ته نږدې کښېناست.

سور تنور

.....

ډوډۍ يې پورې کړه.

د ډوډۍ يوه څنډه تناره نه بېرته (جلا) شوه او داسې گمان کېده چې په تناره کې به وغورځي.

ډوډۍ ايستونکي و ويل:

ژر شه!

چنگک او تراشک واخله او ډوډۍ پرې بېرته و نښلوه.

هغه چنگک او تراشک واخيست او ډوډۍ يې بېرته په تناره کې کلکه کړه.

سور تنور

بله ورځ يې بيا بله ډوډۍ پورې کړه.
او ورو، ورو د ډوډۍ په پورې کولو کې عادت شو.
بيا يې د ډوډۍ اېستونکې ته و ويل:
ما ته د ډوډۍ ايستلو چل را ياد کړه.
هغه و ويل:
ځه!

د دې کار نه تېر شه!
دا کار تا ته کومه گټه نه رسوي.
ښوونځی د ې و وايه اوداکټر يا انجينر شه.
هم به ځان او هم به هېواد ته، خدمت او گټه ورسوي.

سور تنور

هغه و نه منه!

بيا يې ډوډۍ ايستونكي ته و ويل:

دا كار به ماته، هرو مرو رابښي.

هغه و ويل:

سمه ده!

چنگک واخله او هغه آخره ډوډۍ و باسه.

ودود تناره غاړې ته کښېناست.

چنگک يې واخيست او سر يې تناره کې، کوز کړ.

په دې وخت کې د هغه پر سترگو تياره راغله او د ننه تنور ته ولوېد.

سور تنور

.....

ټولو چغې کړې.

ډوډۍ ایستونکي سر تناره ته د ننه او هغه یې د لاس نه و نیوه او د تناره یې و باسه.

ژر، ژر یې پرې اوبه واچوې.

د هغه مخ سوی او خوړین، پړین و.

کالي یې هم سوزېدلي وو.

ژر یې پلار هم، ورسېد.

هغه یې په غېږ کې واخیست.

په منډو، منډو یې د نانواي نه و باسه او مخ پر کلینک د نورو کسانو سره روان شوو.

په هغه وخت کې ډېرو لږو کسانو موټر درلود.

په کوڅو کې ښاري موټر او ټکسي نه وو.

لاس گاډي هم نه وو.

یوازې په پښو مزل و.

هغه ډېر وېرېدلی او په لاره کې یې چغې وهې.

خنډ وروسته کلینیک ته ورسېدل.

الله ننوتل:

ودود یې د عاجلي ځانګي پر کټ واچوه.

سور تنور

داکټرانو د هرې خواوو نه منډې کړې.
بيا يې نرسانو ته غږ کړ.
ژر د سوزېدلو کسانو دوايي راوړئ.
هغوی دوايي راوړه.
داکټرانو د هغه پر سوزېدلي مخ، لاسونو او پښو دوا و وهه.
بيا يې امبولانس و غوښت او روغتون ته يې واستاوه.
هغه درې مياشتې په روغتون کې بستر و.
د هغه مور، پلار، خپلوان او ناناويي کاريگران به يې هره ورځ د هغه پوښتنې ته تلل.
د هغه مخ ډېر سوزېدلی و خو سترگې يې روغې پاتې وې.
په څلورمه مياشت هغه د روغتون نه رخصت او کور ته لاړ.
څو ورځې به له کوره نه راوت.
يوه اونۍ وروسته هغه کوڅې ته و وت.
پېژندل يې گران وو.
مخ او د سر وينتان يې هم سوزېدلی وو.
هغه به هر ماشوم ته نارې وهي او ويل به يې:
زه ودود يم.
ما شومان به راتلل او پر هغه به يې خندل.

سور تنور

چا نه غوښتل د هغه سره لوبې وکړي.
خينو نورو شوخوو ماشومانو هغه ته يې ودود نه بلکه سوخته ويل.
هغه په سمې کې په ودود سوخته مشهور شو.
هغه هر ورځ مازيگر نانوایي ته، ته.
الته به يې د ډوډۍ پورې کولو او لرې کولو غوښتنه کوه.
مگر هيچا به هغه ته د ډوډۍ پورې کولو او لرې کول اجازه نه ورکوه
او حتا(حتی) تر دې چې هغه به يې تناره ته نږدې هم نه پرېښود.
ټول ډار شوي وو چې بيا به په تناره کې و غورځېږي.
ژمی تېر او پسرلی ورسېد.
هغه اووه کلن شو.
پلار يې هغه نږدې ښوونځي ته بو ته.
هغه يې په ښوونځي کې گډ (شامل کړ).
ښوونځی هم لرې و.
هغه به د نورو کليوالو سره ښوونځي ته، ته او راته.
په لاره کې به خلکو هغه ته سوخته ويل.
هغه به ډېر زورېده.
مگر چا ته يې څه نه ويل.
هغه په خپله تناره کې غورځېدلي و.

سور تنور

.....

نو ځکه په خپله يې ملامت و.

څو کالونه تېر شوو.

پلار يې سپين گيری شو.

ودود دولس کلن شو.

ورور او خور يې هم په ښوونځي کې گډ او د ښوونځي پر تگ او راتگ يې پيل کړ.

يوه ورځ هغه خپل پلار ته و ويل:

په تناره کې غورځېدل زما گناه نه وه، گنا د تناره جوړونکې وه چې د تنور خوله يې لويه جوړه کړې وه.

ښه به دا وي چې زه د تنورونو جوړونکو کارونه و وينم.

پلار يې و ويل:

سمه ده!

يوه ورځ به الله لار شوو او وگورو تر څو هغوی څرنگه تنورونه جوړوي.

پلار يې و ويل:

سمه ده!

يوه ورځ به لار شوو.

بيا ودود وپوښتل:

سور تنور

څه وخت؟

پلار يې و ويل:

د جمعي په ورځ چې رخصتي وي.

هغه و ويل:

سمه ده!

جمعه شوه.

هغه د خپل پلار سره د تنورونو ځای چې شهر آرا په کوڅې کې وو،
لاړل.

هغه د تنورونو د جوړونې په لیدو، پیل کړ.

سور تنور

.....

سور تنور

.....

سور تنور

.....

سور تنور

.....

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

.....

هغه د تنورونو نه لیدنه و کړه او یې ویل:

دا تنورونه سم دي.

زمونږ تنور ولې خراب دی.

بیا یې پلار ته و ویل:

سور تنور

راځه د دې سيمې څو تنورو نه ليدنه وکړو کوم چې په نانواييو کې دي.

پلار يې وويل:

سمه ده!

راځه چې وگرځو.

بيا دواړو په ليدنې پيل کړ.

سور تنور

.....

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

سور تنور

.....

هغوي د سيمي ټولو تنورونو نه کوم چې په نانوایيو کې شتون درلود
لیدنه وکړه.

بیا یوه کس و ویل:

زمونږ په سيمي کې بل ډول تنورونه هم شتون لري.

هغه تنورونه دومره خطرناکه نه دي چې کس په کې و غورځي.

هر کس کولای شي په هغه کې ډوډۍ پورې او وباسي.

د ودود پلار و ویل:

هغه تنور چېرته دی؟

کس و ویل:

ډېر نږدې دی.

بیا د ودود پلار و ویل:

سور تنور

.....

کولای شوه هغه تنور و وینو؟

کس و ویل:

هو!

کومه ستونزه نه شته.

بیا د ودود پلار و ویل:

ته وخت لري چې زمونږ سره لار او مونږ ته يې وښيي؟

کس و ویل:

هو!

درځه چې ځوو.

کس مخکې د ودود پلار ورپسې او ودود آخر ته د هغوی پسې روان شوو.

سیمې ته ورسېدل.

بیا کس ناټوايي ته ننوت.

سلام يې ورکړ.

بیا يې و ویل:

کولای شوو د ننه راشو؟

ډوډۍ پخونکي و ویل:

هو!

سور تنور

راشئ.

بيا ټول نانوايي ته د ننه شوو.

د ډوډۍ پخونۍ سيل يې وکړ.

بيا ودود خپل پلار ته و ويل:

داسې تنور جوړ او زه کولای شم په هغه کې ډوډۍ پخې کړم.

پلار يې د ډوډۍ پخونکي نه پوښتنه وکړه!

دا رکم (رقم) تنورونه چېرته خرڅېږي؟

هغه و ويل:

دې تنورونو ته، ازبکي تنور وايي.

دلته يوه کس دی.

هغه د مزار شريف نه راغلي او دا سي تنورونو په جوړولو کې خورا چابک او تجربه لري.

په دې وخت کې د ودود پلار و ويل:

هغه به څرنگه پيدا کړو؟

ډوډۍ پخونکي خپل زوی ته غږ کړ:

زوی يې نږدې او پلار ته يې و ويل:

څه دې ويل:

پلار يې و ويل:

سور تنور

.....

هو!

د دود پلار سره لار او د دې تنور جوړونکي يانې جوړه بېگ کور ورته وښيه.

زوی يې وويل:

سمه ده!

بيا هغوی د جوړه بېگ کور خوا ته روان شوو.

په لاره کې جوړه بېگ يې مخې ته راغی چې د داش ډوډی يې په لاس او کورته ، روان و.

هغوی جوړه بېگ ته نږدې او روغبر يې وکاوه.

بيا د ډوډی پخونکي زوي هغه او دهغه زوی يې جوړه بېگ ته ور وپېژاند.

سور تنور

.....

جوره بېگ و ويل:

تاسو غواړی چې ازبکي تنور ولری؟

د ودود پلار و ويل:

هو!

زما زوی د تناره سره مینه لري او وايي چې د بنوونځي نه وروسته
په هغه کې کار کوي.

بيا جوره بېگ وپوښتل:

د ودود مخ او سر يې ولي؟

پلار يې و ويل:

دا په تناره کې ولېدلی و.

هسې خدای وساته، که نه اوس به يې ادوکي هم خاورې شوي وو.

بيا جوره بېگ و ويل:

د خدای شکر دی.

بنه ده چې سترگې يې نه دي سوزېدلي.

پلار يې و ويل:

هو!

د خدای رحم و.

بيا جوره بېگ و ويل:

سور تنور

.....

ستا زوی له پاره تر دې هم یوه ښه تنور چې خلک ورته داش وایي،
جوړ کړم.

په هغه کې د راشپېل نه گټه اخیستل کېږي.

ښه به وي چه هغه ته داش جوړ کړي.

بیا یې زیاته کړه.

دا ږوږی وگوره، د داش ږوږی ده.

د ودود پلار و ویل:

هو!

په رښتیا هم ښه ږوږی ده.

بیا د ودود پلار و ویل:

کولای شو داش و وینو؟

جوره بېک و ویل:

هو!

هغه ډېر نږدې دی.

د ودو پلار و ویل:

خه چې خو.

جوره بېک مخکې او نور، ور پسې شوو.

په دې وخت کې د نانوايي ږوږی پخونکي زوی و ویل:

سور تنور

.....

کولای شم چي زه لار شم.

الته کارونه ډېر دي.

د ودود پلار و ويل:

هو !

ته کولای شي بېرته لار شي.

زحمتونه دي وینه.

بيا هغه و ويل:

څه زحمت؟

يوه کوشنۍ مرسته وه.

بيا يې د ودود پلار، زوی او جوړه بېگ نه خدای پاماني واخيسته، او
بېرته خپل نانوايي ته لار.

هغوی ټول داش ته لارل او داش د ډوډۍ پخونې، اور اچونې نه يې
لیدنه وکړه.

د ودود او هغه د پلار داش ډوډۍ پخونې نه ډېر خوشحاله شوو.

بيا يې جوړه بېگ ته و ويل:

داش زمونږ خوښ شوو.

مونږ ته هم داش جوړ کړه.

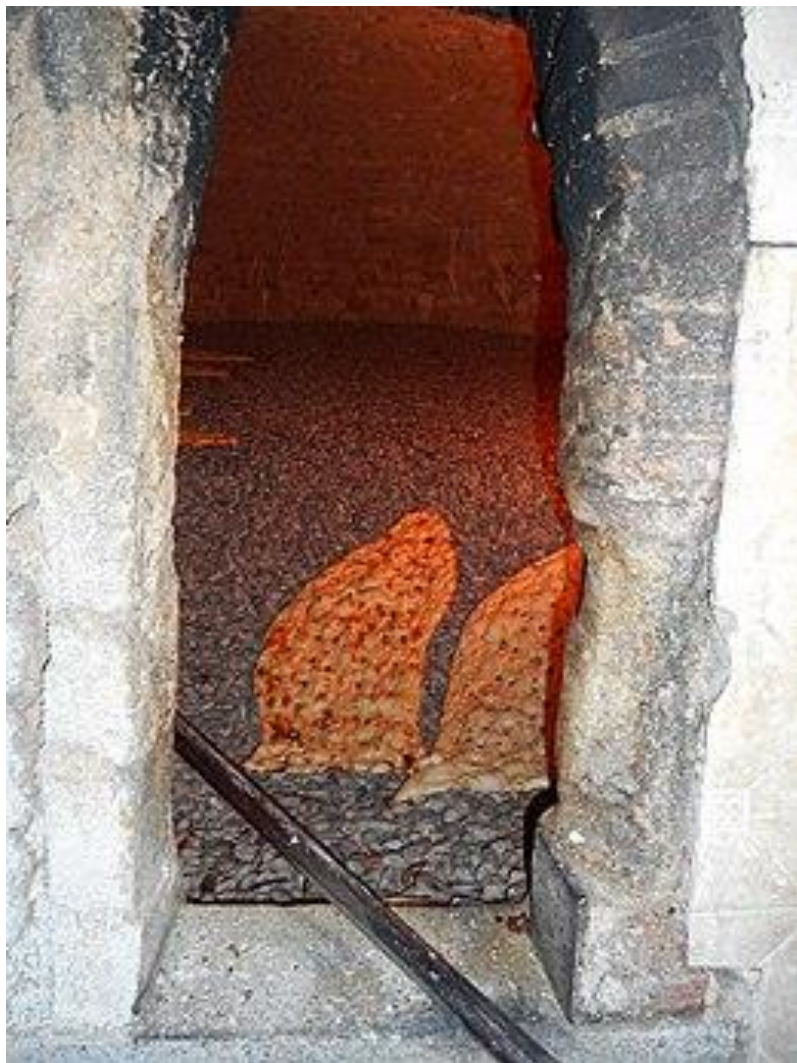
هغه ومنه.

سور تنور

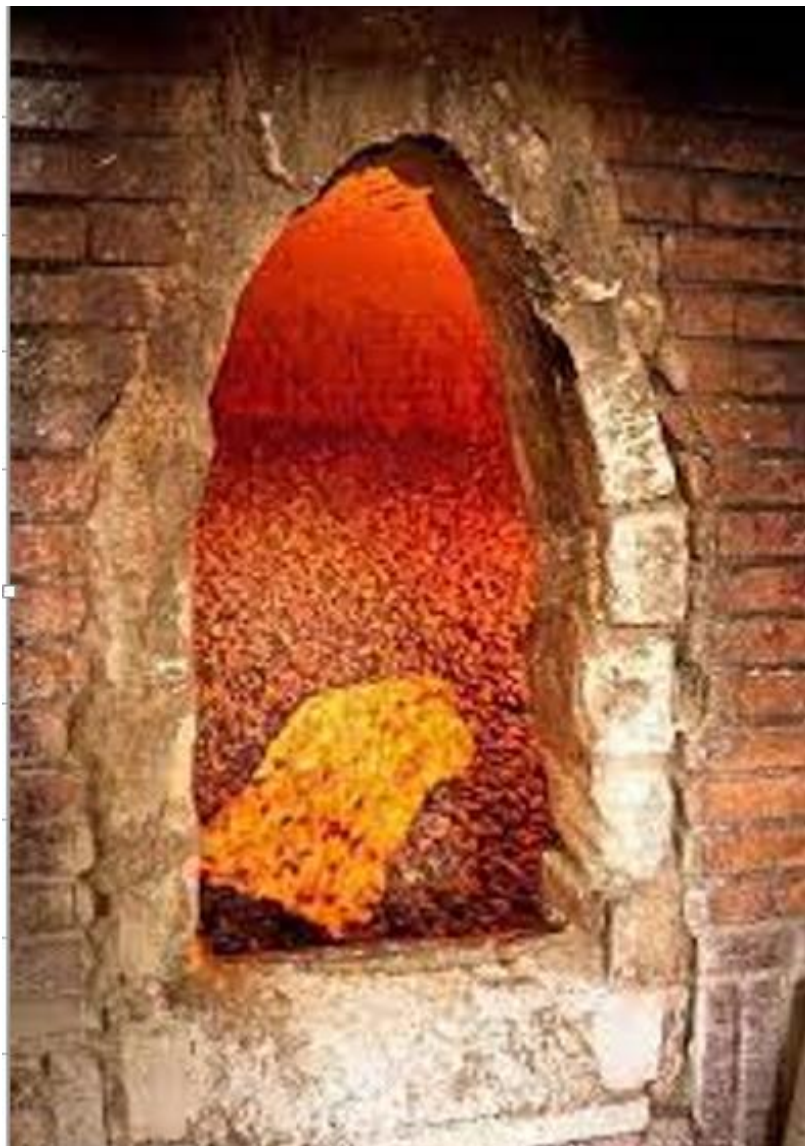
.....

سور تنور

سور تنور

سور تنور

.....

د ودود پلار جوړه بېگ ته، خپل د کور پټه ورکړه.

بيا جوړه بېگ هغه ته و ويل:

سبا به زه راشم او خای به وگورم .

بيا يې خدای پاماني واخيسته او هرکس خپلې مخې پسې روان شوو.

ورځ تېره شوه.

شپه شوه.

بيا سبا شو.

جوړه بېگ د وعدې سره سم الته لار او سيمه يې وليده.

بيا يې هغه ته د موادو لېست ورکړ تر څو يې وپېري.

سور تنور

.....

د ودود پلار د لیست سره سم مواد واخیستل او جوړه بېگ ته یې خبر ورکړ.

جوړه بېگ د ودود پلار کور ته راغی او په دوی ورځو کې یې داش جوړ کړ.

بیا یې د ودود پلار ته وویل:

اوس داش لوند دی.

یوه اونۍ ورته صبر وکړه.

اونۍ وروسته به یې تود او پر ږوږۍ پخولو به پیل کړې.

اونۍ تېره شوه.

د ودود پلار داش تود او پر ږوږۍ پخولو یې پیل کړ.

په داش کې به یواځې د ودود پلار، ښځې او ودود کار کوه.

الله به یې یواځې د خلکو او په نانوايي کې به یې د پلور له پاره ږوږۍ پخوې.

کلونه تېر شوو.

ودود ښوونځی پرېښود.

په داش کې به یې کار کوه.

د ودو پلار وفات شوی مگر ودود اوس هم ژوندی او ډېر سپین گیرى شوی دی.

سور تنور

هغه په داش کې کار نه کوی، مگر زامن او لمسیان یې په کې کار
کوي او حلاله روزي کتي.

پای

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماري افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
- (برای اساتيد انستيتوت های تخنيکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینري) جلد اول
۵. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینري) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماري اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماري شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندي اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنيای انجینري
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

سور تنور

-
۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
 ۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
 ۲۱. جام یا کلیان (کلان)
 ۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
 ۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
 ۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
 ۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گپودي د افغانستان په معماری کې)
 ۲۶. مدرنه جوما تونه ،، پخوا او نن ،،
 ۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
 ۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
 ۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
 ۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
 ۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
 ۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
 ۳۳. معماری اصیل شهر کابل
 - (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
 ۳۴. ۴۰- چهل
 ۳۵. مجنون او گلچین (پښتو ناول)
 ۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
 ۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
 ۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم

سور تنور

- (جلد اول)
۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
- (جلد دوم)
۴۷. د شپېلۍ مينه (مه ينه) په کچه گړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مينه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د يوې ښونکې مينان په يوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مينه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مينې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجینېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
- (جلد سوم)
۵۹. سيدو او عيدو - د کوشنيوالي خواږه ملگري (پښتو ناول)

سور تنور

۶۰. د یوې میاشتي **ناوې** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهر**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوږي
۶۶. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو **توپیر** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهید** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوړې** او **ترڅې** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [دیارلس کلنه فلسطینی انجلی تر نږدې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کاریگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرۍ زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)

سور تنور

.....

۸۴. ساختمان های کانتینری
۸۵. کانتینري ودانی
۸۶. Architecture of Buddhist temple in Kabul city
۸۷. بنکلي هوسی (پښتو کیسه)
۸۸. خره بیزو (پښتو کیسه)
۸۹. سور تنور (پښتو ناول)

سور تنور

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. لیونی لبوه
۴. سپین کارغه
۵. بندي مرغه
۶. بي وخته باران
۷. د ژوند پای

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Hot oven

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: June - July /2027

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English